

ԵՐԿՈՒՇԱՔԹԻ, 12 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ, 2020

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն պարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 75

ԱՍՏՈՒԱԾ Է ԱՇԽԱՐՀԻ ԴԱՏԱԻՈՐԸ

Գոհութիւն կը յայտնենք քեզի, ո՛վ Աստուած, գոհութիւն կը յայտնենք քեզի:
Կը հռչակենք քու անունդ, եւ կը պատմենք սփանչելի գործերդ:
«Նրբոր որոշած ժամանակս գայ, ես արդարութեամբ պիտի դատեմ,– կ'ըսէ Աստուած:
Նրբ աշխարհը եւ անոր բնակիչները սասանին,
եւ հաստատուն պիտի պահեմ երկրին հիմերը:
Սնապարծներուն կ'ըսեմ,– "Կը բաւէ պարծենաք"
ամբարիշտներուն կ'ըսեմ,– "Կը բաւէ հպարտանաք,
դադրեցուցէ՛ք ձեր ամբարտաւանութիւնը, գոռոգութեամբ մի՛ խօսիք"
Արդարեւ դատաստանը ո՛չ արեւելքէն կու գայ,
ո՛չ արեւմուտքէն, ո՛չ հարաւէն, ո՛չ ալ հիւսիսէն.
այլ՝ Աստուած է դատաւորը, որ մէկը կը խոնարհեցնէ ու միւսը կը բարձրացնէ:
Որովհետեւ Տիրոջ ձեռքին բաժակ մը կայ՝ բարկութեան թունդ գինիով լեցուն.
այդ բաժակէն խմել կու տայ երկրի բոլոր ամբարիշտներուն,
որոնք գայն պիտի քամեն իր մրուրով միասին:
Գալով ինծի, եւ յաւիտեան պիտի ցնծամ,
երգով պիտի ներբողեմ մեր հայրերուն Աստուածը:
Ամբարիշտները իրենց ամբողջ հպարտութեամբ պիտի խորտակուին,
մինչ արդարները գորութենէ գորութիւն պիտի բարձրանան:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէրոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղեցոյ:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Զրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի Կուր եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի քան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻԺԹԸ

ԴԱՆԻԷԼԻ ՄԱՐԳԱՐԵՈՒԹԻՒՆ

2:37-45 ԳԼԽ

ՆԱԲՈՒԳՈՂՈՆՈՍՈՐԻՆ ԵՐԱԶՐ

Դանիել պարմել է յեպոյ Նաբուգոդոնոսորի փեսամ երազը, պահը կը հասնի այդ երազին իմաստը փալու: Չմոռնանք, որ Դանիելի փութամ բացաբրութիւնը երկինքի մէջ գաղտնիքները յայտնող Աստուած մը կայ, անիկա է որ թագաւորին կը յայտնէ ինչ որ վերջին օրերուն պիտի պատահին: Առաջին իսկ առիթով Դանիել կը յիշեցնէ Նաբուգոդոնոսորին, թէ. «Դուն թագաւորներու թագաւոր ես, որովհետեւ երկինքի Աստուածը քեզի թագաւորութիւն, կարողութիւն, զօրութիւն ու պարիս փութեր է: Ամենուն վրայ քեզ իշխան դրեր է» 37-38 հմբ: Սա կը նշանակէ, թէ Աստուած Ինք է մարդուս իշխանութիւն փութողը, մարդը ինք չունի այդ իշխանութիւնը: Ինչպէս որ կը կարդանք Ծննդոց գիրքին մէջ, սրբազանութեան պահուն երբ ամեն իշխանութիւն փրութեցաւ մարդուն: Ինչպէս Քրիստոս Ինք պիտի փար ամեն իշխանութիւն Իր աշակերպներուն: Նոյնը պիտի ըսէր Քրիստոս Պիղատոսին, որ դուն իմ վրաս իշխանութիւն չունիս, եթէ Հայրս չփայ քեզի: Հոս եւս Դանիել կը յիշեցնէ, որ եթէ նոյնիսկ դուն թագաւորներու թագաւորն ես, որ կը նշանակէ ինք թագաւոր է միւս փոքր թագաւորութիւններու, ապա այդ իշխանութիւնը իրեն փրութամ է: Քեզմէ յեպոյ ուրիշ թագաւորութիւններ պիտի ելլեն, սա կը նշանակէ որ որեւէ մէկ թագաւորութիւն մնայուն չէ: Նաբուգոդոնոսորը ինք եւս գիտէ որ մնայուն չէ, անոր համար ալ կը մտածէր թէ ասկէ յեպոյ ինչ պիտի ըլլայ: Նաբուգոդոնոսորէն յեպոյ եկող թագաւորութիւնները ատելի նուազ են արժէքով, որովհետեւ արդէն ոսկիէն դէպի արծաթ, դէպի պղինձ, դէպի երկաթ գացող մետաղներ են, չնայած ատելի վայրագ, ատելի կոտորող, ատելի փշրող: Առաւել եւս հեքաբքքքքական է, երբ վերջին բաժինը կը ներկայացուի երկաթ եւ կաւ միախառնութեամբ, որ արդէն բաժնութեամբ ըլլալու հանգամանքը ցոյց կու տայ: Երեւոյթ մը, խորհրդանշաններով լեցուն, որ ժամանակի ընթացքին շարք մը բացաբրութիւններ փրութամ են, ու փակալին կը փրութին: Չմոռնանք, որ Դանիել սկիզբէն յայտնեց, որ այս փեսամ երազը կապութեամբ է գալիք ժամանակներուն, վերջին օրերուն: Վերջին օրեր երբ կ'ըսէ, նաեւ կը նշանակէ Աստուծոյ պարտաքան ծրագիրը, որ պիտի իրականանար Քրիստոսով, սկսելով, սակայն փակալին աւարտին չհասած: Առաւել եւս այս բոլորին մէջ ցոյց փալու, որ ինչպիսի թագաւորութիւններ ալ գան, աւարտին Աստուծոյ թագաւորութիւնն է իշխելու: Երազը նաեւ ցոյց կու տայ, թէ նոյն այդ թագաւորութիւններու օրերուն Աստուած Ինք ուրիշ թագաւորութիւն մը պիտի հանէ, որ յաւիտեան չաւերուի: Այնպիսի թագաւորութիւն մը, որ միւս բոլոր թագաւորութիւնները պիտի փշրէ, ու պիտի հաքցնէ ու Ինք յաւիտեան պիտի մնայ:

Այս երազը կու գայ ճշմարտութիւն մը ցոյց փալու, որ յաճախ այնպէս կարծենք որ իշխող թագաւորութիւններ յաւիտեան են, կը մոռնանք որ անոնք բոլորն ալ ժամանակաւոր են: Այո, որքան ալ հզօր են, որքան ալ երկար կրնան մնալ, համեմատաբար, բայց եւ այնպէս, ժամանակաւոր են: Որովհետեւ նախ մարդը ինք ժամանակաւոր է, մահկանացու է, ուստի ինչ բանի որ կը նշանակուի այդ ալ պիտի ըլլայ ժամանակաւոր: Յաճախ կը նեղուինք, կ'ընդվզինք ի փես այնպիսի թագաւորութիւններու, որոնք բռնութեամբ, սպաննութեամբ, կեղեքումով կը ղեկավարեն ժողովուրդներ: Այնպէս կը թուի, թէ անոնք յաւիտեան են ու կը մնան: Բայց ահա Նաբուգոդոնոսորի երազը կու գայ ցոյց փալու թէ այդ չէ ճշմարտութիւնը: Այսօր շարք ատելի շէշքը կը դրուի իշխող պետութիւններու վրայ, քան այն թագաւորութեան, որ յաւիտեանական է: Ինչպէս անցեալին, այսօր եւս այս երազին իբրեւ բացաբրութիւն կ'ուզենք գիտնալ թէ արդեօք որո՞ւ մասին է խօսքը, որո՞ւ կ'ակնարկէ: Փոխանակ սպասումը ունենալու այն թագաւորութեան, որուն համար ամեն անգամ երբ կ'աղօթենք այսպէս կ'ըսենք, «Քու թագաւորութիւնդ գայ», այլ խօսքով՝ Աստուծոյ թագաւորութեան սպասումովն ու ակնկալութեամբը ապրելու ենք: Այո, նեղութիւնները, դժուարութիւնները, հալածանքները, կոտորածները, սպաննութիւնները կան, եւ կ'ուզենք որ այդ բոլորը դադրին: Այդ բոլորը կը դադրին երբ Աստուծոյ թագաւորութիւնը ընդունինք: Երբ ամեն մէկը ինք իր թագաւորութիւնը կ'ուզէ յառաջ փանիլ, երբեք ալ պիտի չդադրին պատերազմներն ու պատերազմներու լուրերը, մինչեւ որ վերջնական Աստուծոյ թագաւորութեան հաստատումը փեղի ունենայ: Հեքաբքքքքական է այն արտայայտութիւնը, երբ կ'ըսէ. «Պիտի փշրէ, փշրեց»: Բայական երկու եղանակները կը ներկայացնէ, գալիքը արդէն կապարութեամբ, միայն թէ կը սպասէ ժամանակին:

Այսօր ալ սիրելիներ, նոյն ակնկալութեամբ սպասենք Աստուծոյ թագաւորութեան, որ արդէն Յիսուս Քրիստոսով հաստատութեամբ, բայց իր վերջնական ձեւին մէջ ըլլալու ընթացքին հասնելու, ժամանակներու լրումին, որ իր աւարտը պիտի գտնէ: Այդ սպասումին համար համբերութիւն խնդրենք, որպէսզի հասնինք աւարտին: